

[Aksel Larsen.]

der er en mængde boligbyggeri, som ikke kan eller bør finansieres via en sådan fond eller, hvis ministeren foretrækker det, gennem offentlige lån. Derfor har vi foretrukket at sige, at der bør sikres billige finansieringsvilkår for det sociale eller almennyttige boligbyggeri, som vi imidlertid forestiller os forøget ganske betydeligt. Vi forestiller os, at det skal nå op på et omfang af 20.000 færdiggjorte boliger pr. år.

Ministeren spørger: hvem skal betale? Hvem skal betale bl. a. renteforskelstabet? Der er ingen, der skal betale noget renteforskelstab, for der bliver ikke noget renteforskelstab. Hvis man for skatteydernes penge putter op imod en milliard i boligfonden om året og beløbet ikke skal forrentes til staten, ikke skal forrentes til skatteyderne og ikke skal tilbagebetales — jeg har gjort udførligt rede for dette i min fremsættelse — så bliver der ikke noget rentetab at betale, medmindre man af rentbogholderimæssige grunde og for at bruge arbejdskraft ønsker at bogføre et rentetab et eller andet sted. Jeg ved meget vel, at spørgsmålet om at få renten ned for boligbyggeriet er et spørgsmål om at investere penge. Jeg ved, at det, der er spørgsmålet for boligbyggeriet, er dels at sikre, at der bliver bygget det tilstrækkelige antal boliger, dels at sikre, at der bliver bygget sådan, at lejen ikke er for høj til, at almindelige mennesker kan betale den.

Nu ligger det sådan, at dette samfund tillader sig adskillige uproduktive udgifter, som det hellere burde lade være med at tillade sig. Men her er et område, hvor jeg desværre må erkende at der ikke synes at være nogen politisk vej frem for besparelser, så længe de to af folketingets partier, der sammen med os udgør flertallet, fastholder, at det er det konservative folkeparti, der skal bestemme, hvor store militæruddgifterne skal være. Under disse omstændigheder er det imidlertid, at vi siger: det hjælper ikke at henvide til, at hvis vi lader være at have så høje militærbudgetter, kan staten få råd til at investere penge til billig rente i boligbyggeriet, for de boligløse kan ikke bo i en sådan agitation, og det kan ikke lade sig gøre at bringe lejen ned ved en sådan agitation. Derfor må vi se, hvordan det står til med forbruget her i landet, vi må overveje,

om vi vil fortsætte med at have et sådant forbrug, som vi hidtil har haft — figurligt talt: sådan at biler går forud for boliger — eller om vi for en række år vil flytte en del af forbruget over på boligen. Naturligvis, boliger bliver først forbrugt i det øjeblik, de er færdigbygget; men da det, som det drejer sig om her, altså er at skaffe den nødvendige kapital til, at boliger kan bygges til en tilstrækkelig billig leje, kan jeg ikke se andet, end at samfundet må give sig til at regulere, hvad man bruger pengene til, må begrænse befolkningens forbrug på visse områder, hvor forbruget kan tåle at blive begrænset — jeg har forstået, at dette synspunkt er regeringen fuldstændig indforstået med, ellers ville den da ikke have stilet efter et kasseoverskud på 1.200 mill. kr. — og så må flytte det, der kan spares derved, over på boligsektoren, sådan at vi kan få sat huslejen i det nye byggeri ned.

Hvor skal pengene skaffes fra? spørger den højtærede minister; lovforslaget anviser ikke nye veje til at skaffe penge, og forslagsstillerne henviser til, at pengene bl. a. kan skaffes ved optagelse af lån og ved, at provenuet af visse skatter overføres til boligfonden. I den forbindelse siger ministeren, at han er modstander af, at man sætter bestemte mærkesedler ved de forskellige statsindtægter for at angive, hvad de skal bruges til. Så skulle den højtærede minister tage og interessere sig for at få de mærkesedler fjernet, der allerede sidder ved visse skattelove. Forleden under behandlingen af buketten blev der vedtaget noget om et folkepensionsbidrag; det var der mærke ved. Vi har ved visse andre love, som er vedtaget de foregående år, mærkesedler, som angiver, at provenuet af disse love skal bruges til at nedbringe tyskernes gæld til Danmark, som står på en konto i Danmarks Nationalbank. Sådan er der mærkesedler ved flere love, og jeg ved ikke af, at den højtærede minister har været modstander deraf, desværre. Hvorfor er han så modstander af, at man sætter mærkeseddel i dette tilfælde?

Jeg er ganske klar over, at selv om der ad specielle skatteveje kan skaffes ikke ringe beløb til en boligfond, kan der naturligvis ikke skaffes nok. Ja, jeg tænker på sådanne skatter som en virkelig kapitalvindingsskat, ikke mindst af fortjenesten af jord og